అబద్ధంలో దాగిన నిజం

లక్ష్మీ శ్రీనివాస్

అతను ఆ రోజు నుండి మళ్ళీ కనిపించలేదు అప్పుడే నెల గడిచిపోయింది ఈ వేళ కాకపోతే రేపైనా వస్తాడని రోజూ ఎదురు చూస్తూనే వున్నాను

అతడా రోజు వరకూ ప్రతి సాయంత్రం మా సెంటరుకు వచ్చేవాడు నా దుకాణం దగ్గరే అరడజను అరటి పళ్ళు రోజూ తీసుకునేవాడు వారానికోమారు అరడజను బత్తాయిలో అరకిలో ద్రాక్షపళ్ళో తప్పని సరిగా కొనేవాడు

అలాంటి మనిషి ఆ నాటి నుంచీ నాకు కనబడక పోవటం చాలా ఆశ్చర్యంగా వుంది అతనితో మరీ పెద్ద పరిచయం నాకు లేదు గాని – పేరు మాత్రం సత్యమూర్తి అని తెలుసు మాటల సందర్భంలో ఒకసారి ఏదో ఆఫీసులో పనిచేస్తున్నట్టు చెప్పాడు అదేం ఆఫీసో నేనప్పుడే మర్చిపోయాను

ఆఫీసు మర్చిపోయావు గాని అతన్నెందుకు మర్చిపోలేక పోతున్నావని మీరడుగుతారేమో – అదే నేనూ చెప్పబోతున్నాను అది చెప్పే ముందు నా గురించి కూడా మీకు కొంచెం చెప్పుకోవాలి కదా

మీరు ఎంత లేదన్నా మా పట్నంలో వున్న పెద్దాసుపత్రి వైపు ఒకే ఒక్కసారైనా వచ్చి వుండకపోరు మీరు గనక వచ్చి వుంటే – ఆసుపత్రి మెయిన్ గేటు కెదురుగా సినిమా వాల్ పోస్టర్లు అంటించి రంగు రంగుల కాగితాలతో అలంకరించి ఆయా సీజన్లో దొరికే అన్నిరకాల ఫలాలతోను మీ కంటి నిండుగా వుండి – నోటికి విందు చేసే పళ్ళ దుకాణం విడిగా చూసే వుంటారు అది నాదే నా పేరు పానకాలరావు పరిచయస్థులంతా పానకాలూ! అంటారు

ఎక్కువ చదువుకొని బాధపడ్డ మెందుకని పదో తరగతితో చదువు ఆపు చేయించి ఎంత ప్రయత్నించినా చిన్న ఉద్యోగం కూడ రాకపోవటంతో ఈ పళ్ళ దుకాణం పెట్టించాడు మా నాన్న ఆర్నెల్ల క్రితం నా పెళ్ళి కూడ చేసి గుండెపోటుతో ఇటీవలే కన్ను మూశాడాయన

నా దుకాణానికి కుడి ప్రక్క మందుల షాపుంటే – ఎడమ వైపు పున్నయ్య పూలకొట్టు పుల్లయ్య పద్మా బేకరి పాపయ్య పాన్‌షాపు. ఇలా ఒకదాని ప్రక్కనొకటి వున్నాయి

అతను చివరిసారిగా కనిపించిన ఆ సాయంత్రం ఆరు గంటలకు పాపయ్య పాన్‌షాపు దగ్గర సిగరెట్ కాల్చుకుంటూ నిలబడి వున్నాడు ఆ తర్వాత బేరాలు ముమ్మరంగా రావడంతో నేనా గొడవలో పడిపోయాను

ఆ వేళ డిశెంబరు ముప్పై ఒకటేమో – నా పళ్ళ దుకాణం మీదా పున్నయ్య పూల కొట్టు మీదా జనం అప్పటికప్పుడు విరుచుక పడిపోయారు వస్తున్న జనాన్ని చూసి పున్నయ్య కొన్ని పూలగుత్తుల్నీ దండల్నీ తెచ్చి నా దుకాణం దగ్గర పడేశాడు

ఓ పూలగుత్తి నాలుగు ఆపిల్ పళ్ళు ఇచ్చేసి తమ పై అధికారుల అనుగ్రహం సంపాదించుకోవాలని వారందరి ఆశా కావచ్చును వారి ఆశలు – అభిప్రాయాలు ఎలాగైనా మాకా రోజు అమ్మకం మాత్రం బాగుంటుంది అందుకే వచ్చిన మనిషి పోకుండా బేరాలు చూసుకోవడంలో పూర్తిగా లీనమై పోయాను నేను

సుమారు తొమ్మిది గంటల కనుకుంటాను– కొనడానికొచ్చే జనం తగ్గిపోయారు నా దుకాణం లోని ఆపిల్లు పున్నయ్య తెచ్చి పడేసిన పూలగుత్తులు చాలామటుకు తరిగిపోయాయి మిగిలివున్నవాటిని అందంగా కనిపించేలా పేర్చుతూ అప్రయత్నంగా పాన్ షాపు వైపు చూశాను సత్యమూర్తి అనబడే అతను అక్కడే నిలబడి వున్నాడు నేనటు చూడగానే చిన్నగా నవ్వాడు నేనూ పలకరింపుగా నవ్వి నా పని చూసుకుంటూంటే అతన్నా దగ్గరగా వచ్చి చూడు పానకాలూ! అన్నాడు ఎంతో వినయంగా

నాక్కొంచెం ఆశ్చర్యమనిపించింది ఎందుకంటే ఇదివరకెన్నడూ అతను నన్ను పేరుపెట్టి పిలవలేదు మన్నింపూ చెయ్యలేదు ఆఫీసులో హాయిగా వుద్యోగం చేసుకుంటున్నవాడు అంతటి వినయం నా దగ్గర ఒలకబోయాల్సిన అవసరం ఏమొచ్చిందా అనుకొని ఏమి టీ వేళ కొత్తగా మాట్లాడుతున్నారు? అన్నాను

రాని నవ్వొకసారి బలవంతంగా నవ్వి కొత్త సంవత్సరం అప్పుడే మీకొట్టు దగ్గరకు వచ్చేసినట్టుందే! అన్నాడు

కొత్త సంవత్సరం మాకేమిటండీ! ఆ ఇంక్రిమెంట్లనీ, ప్రమోషన్లనీ ఇలాంటి శుభఫలితాలు పొందేది మీరే చూశారుగా మీ ఉద్యోగస్థులంతా ఇవ్వాళ మామీద ఎలా దాడిచేశారో! అన్నాను నవ్వుతూ

ఔను పానకాలూ! నేనూ అందుగురించే ఇంతవరకూ వుండిపోయాను రేపు నా సహోద్యోగులంతా మా ఆఫీసరుగార్ని పూల సువాసనల్లో ముంచి తేల్చి–ఆపిల్ పళ్ళతో అభిషేకం చేసేందుకు తీర్మానించేసుకున్నారు తెల్లారితే పూలూ పళ్ళూ దొరకవేమోనని పదిమందివిగాకూ ఇప్పుడు నీ దుకాణంలోనే కొనుక్కుపోయారు చెప్పటం ఆపి అతను నావైపు చూశాడు

ఎందుకో ఆక్షణాన అతడి వదనం దీనంగా వున్నట్టు నా కనిపించింది ఇదంతా నాతో ఎందుకు చెబుతున్నట్టు కావలిస్తే తనూ పట్టుకెళ్ళి ఇవ్వొచ్చుగదా ఇతన్నెవరు కాదంటారు? ఇంట్లో భార్యా బిడ్డలకు ఏనాడూ ఒక్క ఆపిల్ కొని పట్టుకెళ్ళని ప్రబుద్ధులు ఎంతమందీరోజు కొని తీసుకెళ్ళలేదు? అందరూ ఇస్తున్నారని బాధపడ్డం దేనికండీ! మీరూ నాలుగు పళ్ళు కొనిస్తే పోలా! అన్నాను అరనిమిషం తర్వాత

నా కిలాంటి పన్లు చెయ్యడం ఇష్టం వుండదనుకో పానకాలూ! కానీ మా పై అధికారి ఈమధ్య కొత్తగా వచ్చాడు అతనో చండశాసనుడు అదేమిటో అతగాడు నన్ను చూసేసరికి తుపానొచ్చినప్పుడు విరుచుకపడే సముద్ర కెరటాల్లా–నామీద విరుచుకపడుతున్నాడు కాస్తంత ప్రసన్నం చేసుకుంటే తప్ప రోజూ ఆఫీసుకెళ్ళి పన్జెయ్యడం కష్టమైపోతోంది అని ఆగాడతను

వస్తున్న నవ్వాపుకొని బలేవారు సత్యమూర్తి గారూ! ఈపాటిదాని కింతసేపు ఆలోచనా? రేపటి రోజు దాటిపోతే మళ్ళీ సంవత్సరం వరకూ మీకిలాంటి అవకాశం వస్తుందా? మీకు సంవత్సరం పొడుగునా తిప్పలు తప్పుతాయా? మీకెన్ని కావాలో అన్నీ పట్టుకెళ్ళి ఇవ్వండాయనకు! అన్నాను

అతను మాట్లాడలేదు ఏదో సందేహిస్తూ వుండిపోయాడు ఏమిటలా వుండిపోయారు? రెండు డజన్లు ఉమ్మంటారా? అన్నాను

అమ్మబాబోయ్! అన్నెందుకు పానకాలూ! ఓ అరడజను చాలు కానీ నెలాఖరుకదా నా దగ్గర డబ్బులేదు రేపు సాయంత్రం ఇచ్చేస్తాను! అన్నాడు కాస్త తడబడుతూ

అతను అరువు అడుగుతాడని నేనేమాత్రం ఊహించలేదు ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ అరువు ఇవ్వొద్దని ఆ దుకాణం తెరిచిన రోజునే మా నాన్న చెప్పాడు నాకు ఆ రోజువరకూ నే నెవరికీ అరువు ఇచ్చిందిలేదు అందుకే అతడికేం చెప్పకుండా మౌనంగా వుండిపోయాను

రేపు తప్పనిసరిగా ఇచ్చేస్తాను రోజూ వచ్చే నన్నామాత్రం నమ్మలేవా? అన్నాడు మళ్ళీ

ఎంతో దీనంగా అడుగుతున్న అతన్ని చూస్తూంటే నాకు జాలేసింది పాపం సుమారు మూడు గంటలనుంచి నేనిస్తానన్న ఆశతోనే

కాబోలు అలా నిలబడివున్నాడు ఆఫీసులో ఆ చండశాసనుడు మరీ ఇబ్బందిపెట్టేస్తున్నాడేమో అరడజను ఆపిల్స్‌తో అతని కష్టం తీరిపోవచ్చునేమో మహాఅయితే మరో ఇరవైగంటల్లో అతను డబ్బు ఇచ్చేస్తాడు మనిషి-మనిషిని నమ్మకపోతే మానవత్వాని కర్థమేమిటి? అరువు ఇవ్వకూడదన్న నా నిర్ణయాన్ని సడలించుకొని మాట తప్పరు కదా? అన్నాను

అంతమాటవొద్దు పానకాలూ! అలాంటి అలవాటు నాకు లేదు! అన్నాడతను

అతని మాటమీది నమ్మకంతో ఇంకేమనకుండా కావాల్సినవి తీసుకోమన్నాను అరడజను ఆపిల్స్ ఓ పూలగుత్తి తీసుకున్నాడు అరువైనా ఓ రూపాయి తగ్గించి పదిరూపాయలిమ్మన్నాను

సత్యమూర్తి మొహంలో మెర్క్యురీ లైటు కాంతి కనిపించిందాక్షణాన అతనెంతో కృతజ్ఞతాబావంతో నన్ను చూసిన చూపులు ఇప్పటికీ మర్చిపోలేకపోతున్నాను అదే అతన్ని చివరిసారిగాచూడ్డం ఆ తరువాత మళ్ళీ

ఆగండి ఒక్కక్షణం ఆగండి రోడ్డు కటు ప్రక్క నడిచివస్తున్న అతనెవరు? అతనిలాగే వున్నాడే! నేను పొరపడ్డంలేదుకదా!? లేదు లేదు ఈ నెల్లాళ్ళలో నాకు దృష్టిలోపం వచ్చెయ్యలేదు నేను పొరపడ్డంలేదు అతనే అతను సత్యమూర్తే

హమ్మయ్య ఇన్నాళ్ళకు ఈ పళ్ళదుకాణం పానకాలు జ్ఞాపకం వచ్చినట్టున్నాడు ఒకవేళ ఏ కారణం చేతనయినా అతని కిటు వచ్చే అవకాశం లేకపోయిందేమో! నేనే అపార్థం చేసుకొని అనుమానించానేమో అదేనిజమైతే మీరు నా తొందరపాటును క్షమించగలరా?

కానీ సత్యమూర్తి రోడ్డు కటుప్రక్కనుంచి ఇటుప్రక్క మారలేదు నా దుకాణం వైపు తలైనా తిప్పిచూడ్డం లేదు నా ఊహ తప్పుదారి పట్టింది అతనొచ్చేది నా దగ్గరక్కాదు అతను నా బాకీ తీర్చే ఉద్దేశ్యంలో లేడు ఇంకొక్క నిమిషం ఉపేక్షిస్తే నా దుకాణం దాటి వెళ్ళిపోతాడు సత్యమూర్తి వుండబట్టలేక చప్పట్లుకొట్టి అతడు నావైపు చూడగానే "సత్యమూర్తిగారూ! ఒక్కసారిలా వస్తారా! అన్నాను గట్టిగా

నేనా? అన్నాడతను అక్కడినుంచే

ఔనండీ మీరే ఒక్కసారిలా రండి! అన్నాను చిరునవ్వుతెచ్చిపెట్టుకొని

క్షణంపాటు తటపటాయించి దుకాణం దగ్గర కొచ్చాడు నాతో నీకేం పని అన్నట్టుగా నావైపు చూశాడు

అతడలా చూస్తుంటే నా బాకీ ఎలా అడగాలో అర్థమైచావలేదు చూడండి మీరు మొన్న డిశంబర్ మొదటివారంలో నాదగ్గర ఆపిల్స్ తీసుకెళ్ళారు! అన్నాను చివరకు

ఆపిల్స్ తీసుకెళ్ళానా తీసుకెళ్తే తీసుకెళ్ళానేమో అయితే ఇప్పుడేమిటి? అన్నాడు కోపంగా

అబాపతు పది రూపాయలు మీరు నాకివ్వాలి మర్నాడే ఇచ్చేస్తానని ఇంతవరకివ్వలేదు కాస్త కోపంగా అన్నాను నేనుకూడా

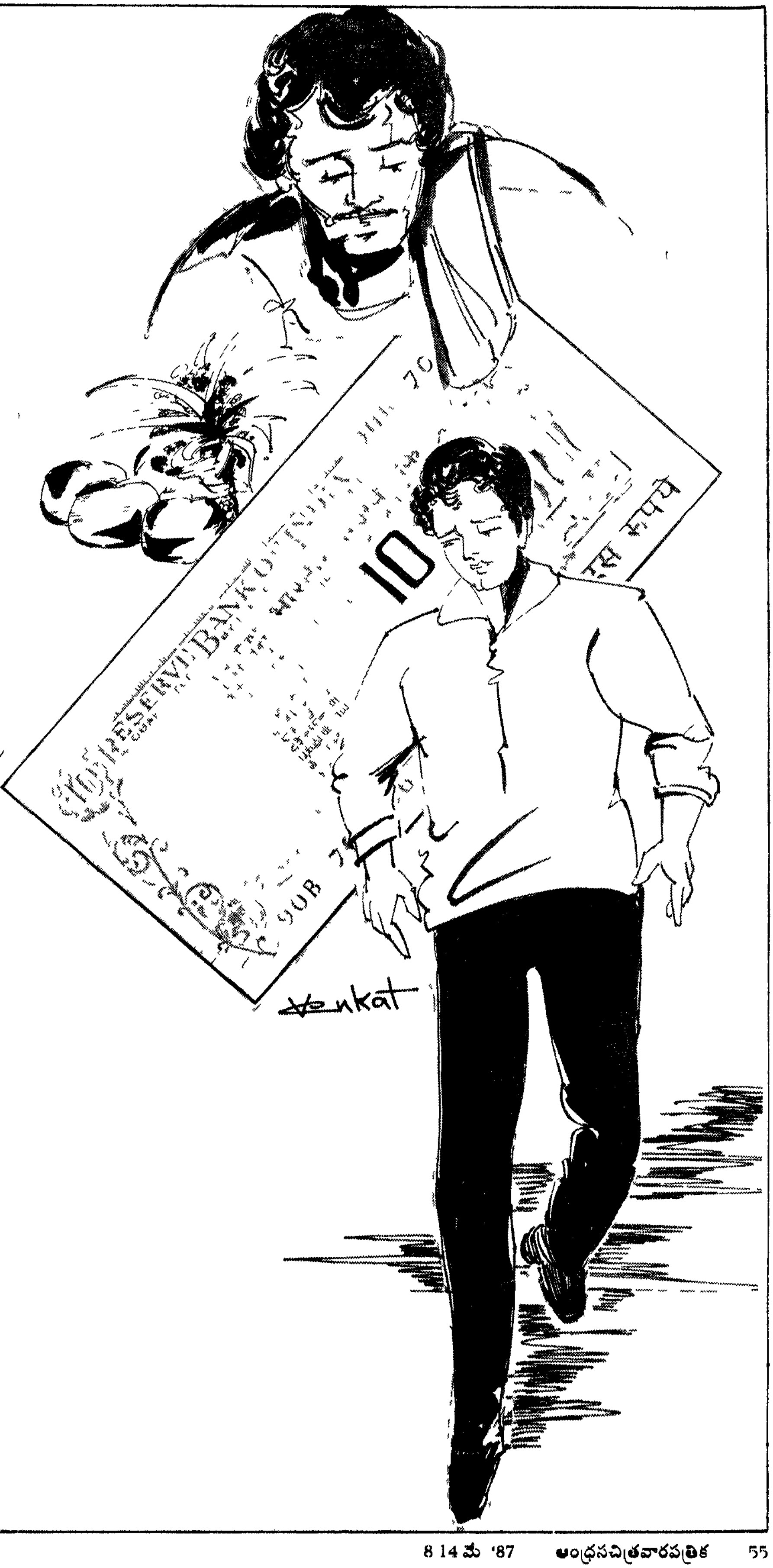

గడుసులోకం -బాబు

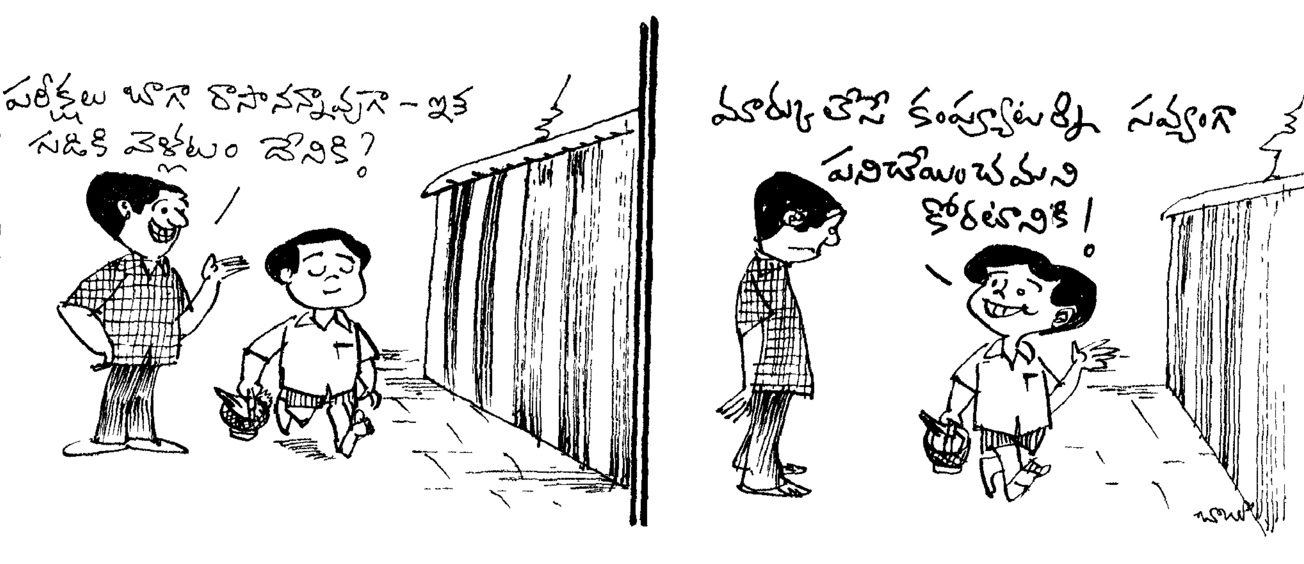

నీకు జ్ఞాపకశక్తి తగ్గిపోయిందేమో' నేను అప్పుడే ఇచ్చేశాను' అన్నాడతను కుండబద్దలు కొట్టినట్టు

జ్ఞాపకశక్తి తగ్గిపోయిందన్నాడు గానీ నీకు బాకీ ఎమిటన్లేదు-అంతవరకు నయమే మీరు నా కివ్వలేదు' అన్నాను తీక్షణంగా అతడ్ని చూస్తూ మళ్ళీ

ఇచ్చా నంటూంటే ఇవ్వలేదంటావేమిటి? నువ్వేదో పరాకుపడి దారినపోతున్నవాణ్ణి పిల్చి బాకీ-గీకీ అని మాట్లాడితే మర్యాద దక్కదు అన్నాడు నన్నే బెదరిస్తూ సత్యమూర్తి

నాకు మతిపోయినంతపనైంది మరి కాస్సేపాగితే ఇంతపెద్దమనిషిని పట్టుకొని బాకీ అని వీదిన పెడతావా అని మీరే నన్ను నిలేసేటట్టున్నారు ఎలా మిమ్మల్ని నమ్మించడం? అతను నాకు బాకీ వున్నాడని ఎలా రుజావుచెయ్యటం? నాలో కోపం లావాలా పొంగుకొస్తోంది

మా గొడవ వినికాబోలు కొట్టుదిగి వచ్చిన పున్నయ్య ఏమిట్రా పానకాలూ ఏదో గొడవ పడుతున్నట్టున్నారు?"అన్నాడు నన్ను చూస్తూ

డిశంబరు మొప్పై ఒకటిన సత్యమూర్తి ఆపిల్స్ అరువు పట్టుకెళ్ళిన సంగతి పున్నయ్యకు చెప్పాను

నేను ఆపిల్స్ పట్టుకెళ్ళినమాట నిజమేగాని ఆబాపతు పదిరూపాయలు అప్పుడే ఇచ్చేశాను అన్నాడు తన దోరణిలో తను సత్యమూర్తి

సుమారు రెండువందల రూపాయల విలువచేసే బట్టలువేసుకొని-పది పన్నెండు వందల జీతం తెచ్చుకుంటున్న అతగాడు పదిరూపాయలకోసం ఇంతలా బొంకుతున్నాడంటే ఏమనుకోవాలో అర్థంకాలేదు పోనీ అయిందేదో అయింది వూరుకుందామనుకున్నా నా మనస్సు ఒప్పుకోవడం

అబద్ధంలో దాగిన నిజం

లేదు డబ్బు ఇవ్వకుండానే ఇచ్చానంటున్న సత్యమూర్తిని చూస్తుంటే-ఆ రోజున అతడు మాట్లాడిన మాటలు తల్చుకుంటే నా ఒళ్ళు కంపర మెత్తిపోతోంది కాని ఏం చెయ్యటం? అతడు ఇవ్వలేదని నిరూపించడానికి నా దగ్గరెలాంటి ఆదారం లేదుమరి

ఇంతలో పున్నయ్య మీరు అప్పుడే ఇచ్చేశా నంటున్నారుకదా అంటే అన్నమాటప్రకారం ఆ మర్నాడే ఇచ్చేశారా? అన్నాడు చటుక్కున

సత్యమూర్తి తడబడుతూ ఒకటి రెండు క్షణాల పాటు ఆలోచించి, ఆఁ ఇప్పుడు నాకు బాగా గుర్తొంది ఏదో పన్నుమూలంగా సంక్రాతి నాటివరకూ నేనిటు రాలేకపోయాను సంక్రాంతి నాటి ఉదయం మా పాపకు గౌనుకొనడాని కెడుతూ ఇక్కడ ఆగి పానకాలుకి ఇరవై నోటిచ్చి మరో అరడజను ఆపిల్స్ కూడా తీసుకున్నాను ఆ డబ్బుతో బాటు తనకు బాకీవున్న పదీ తీసుకొని మిగిలిన నాలుగు రూపాయలు నాకిచ్చాడు అన్నాడు తలిగరేస్తూ

అతడు చెప్పింది వింటూనే ఆశ్చర్యపోతూ పున్నయ్య నేనూ మొహమొహాలు చూసుకున్నాం అందమైన అబద్ధంతో తన నిజాయితీని నిరూపించుకొని నా బాకీ ఎగ్గొట్టాలని ప్రయత్నించాడే గాని అక్కడే మాకు దొరికిపోయాడు సత్యమూర్తి తను చెప్పిన అబద్ధంలోనే నిజం దాగివున్న విషయం అతడేకోశాన వూహించలేదు పాపం!

మీరు సంక్రాతిరోజున డబ్బివ్వడం నిజమేకదూ? రెట్టించాడు పున్నయ్య

"అక్షరాలా నిజం' ఏదో 'బుద్ధి తక్కువై అరువు తీసుకున్నందుకు కావాలని నన్ను అల్లరి పెడుతున్నాడు పానకాలు ఒంటరివాణ్ణని అనుకున్నాడేమో-రేపు మావాళ్ళతో చెప్పి ఇతడిసంగతి తేలుస్తాను' అన్నాడు క్రోధంగా నన్నుచూస్తూ సత్యమూర్తి

మీరు మర్యాదగా ఆ పది రూపాయలు ఇవ్వకపోతే ఇప్పుడు మీసంగతి నేనే తేలుస్తాను' కటువైన స్వరంతో అన్నాడు మా పున్నయ్య

మాటలు జాగ్రత్తగారానియ్' పట్టలేనికోపంతో అన్నాడు సత్యమూర్తి

ఏమిటండీ రానిచ్చేది పొట్టకోసం పళ్ళమ్ముకొని బ్రతుకుతున్న వాడివద్ద పది రూపాయలు అరువుపెట్టి ఎగ్గొట్టడానికి ప్రయత్నిస్తూ ఇంకా పౌరుష పడుతున్నారెందుకు? సంక్రాంతినాడు తమరిచ్చిన డబ్బు పుచ్చుకోడానికి పానకాలు అసలు ఈ ఊళ్ళోనేలేడు భోగిరోజున దుకాణం తెరుచుకూర్చుంటే- వాడి మామగారొచ్చి పెద్ద గొడవ చేసి తనకూడా వాళ్ల వూరు తీసుకుపోయాడే మీరా పది ఎవరికిచ్చినట్టు? తప్పుడు మాటలు మాట్లాడకుండా ముందా పది రూపాయలూ ఇచ్చెయ్యండి లేదా ఇక్కడి నలుగుర్ని పిల్చి మీ పరువు బజార్లో వేస్తాను' అన్నాడు కళ్ళెర్రజేసి పున్నయ్య

తెల్లబోయిన సత్యమూర్తి ఇక బుకాయించి ప్రయోజనంలేదని గ్రహించాడో నిజంగా పున్నయ్య అన్నంత పనీ చేస్తాడనీ బయపడ్డాడో తెలియదుగాని మళ్ళీ నోరెత్తకుండా జేబులోంచి పది కాగితం తీసిచ్చి తలవంచుకొని గబ గబా వెళ్ళిపోయాడు

వెళ్ళిపోతున్న ఆ (అ) సత్యమూర్తిని చూస్తూ అనుకున్నాను ఇక ఎప్పుడూ ఎవ్వరికీ అరువు ఇవ్వకూడదని ☐